

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 146. Et videbitis filium hominis sedentem à dextris virtuis, & venientem
in nubibus Cæli. v. 62.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

met Deus. *Ego sum.* hoc enim nomine in Sc. Sacra Deus amat nominari. Iam acquiesco: Audiui confessionem bonam, confessionem claram, que animare debet omnem Christianum.

Gratias ago tibi Domine Iesu, quod haec tua confessione, posuisti lapidem primum, lapidem angularem Christianae Religionis; immobilis ex te immobili, aeternae ex fundamento aeterno, nam cum Religio debeat esse virtus Deo debitum tribuens cultum, utique Deus est basis religionis prima. Iam vero te, ô Christe esse Deum audiimus clavis professum verbis *Ego sum.* quicquid igitur in Christiana religione est, nempe à te ordinatum vere, id totum diuinum est, tale quo cultus Dei verissimus impenditur. Nihil igitur iam opus est nisi ut attendamus an ex te veniat, quod ad nos sub Christiano nomine venit, nihil opus est aliud quam ut attendamus an super te aedificatum sit, quod nobis monstratur. Hoc strenuè & pro virili laborabo, sciens clarè, *Te esse.*

S. 146. *Et videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis, & venientem in nubibus Caeli. v. 62.*

Ecce quomodo iam Christus disertus est, & plusquam petebatur dicit, cum de veritate agitur: quasi diceret: Multa signa petistis à me Iudaei, multa patraui vobis videntibus, pauci vos in deserto paucis panibus, & imperferunt ex eis duodecim cophini fragmentorum, saturatis quatuor, & alias quinque millibus hominum, caecos illuminavi, surdis & mutis auditum & loquelam dedi, mortuos suscitavi & plura alia feci ex quibus me agnoscere debebatis filium Dei unigenitum secundum scripturas. nunc autem dico vobis nolentibus me agnoscere eius filium, & praedico quod me inuiti agnoscere debebitis, quando videbitis me filium hominis & filium Dei *sedentem à dextris virtutis & venientem in nubibus cum maiestate magna iudicare vos,* & sententiam in isto iudicio pronuntiare, qui modo me iudicatis iniuste & damnatis. Filius hominis sum, quia conceptus sum de Spiritu Sancto natus ex Maria Virgine in tempore, filius Dei sum aeternum à Patre genitus ante saecula.

S Petre, tu apud Caesaream Philippi interrogatus sententiam de Filio hominis extra omne periculum verberum vel mortis, confessus, quod ipse esset *Filius Dei Vivi,* accepisti laudem, & beatus es praedicatus, & accepisti promissionem, quod tibi dandae essent claves Regni caelorum, quid igitur non laudis & gloriae debetur ipsi Christo Domino nostro, qui in periculo mortis grauissimae, hanc confessionem confessus est: Certe, dignus est accipere diuinitatem, & gloriam, & honorem, & virtutem omnem in caelo

caelo & in terra & infra terram. Ego igitur non me solum sed omnia mea offero hodie Domino meo Iesu Christo.

§. 147. *Summus autem Sacerdos scindens vestimenta sua ait. v. 63.*

Animaduerto non sine causa, ex parte quidem tua, passio iræ indomitæ imo sacrilegæ hoc causauit, ex parte vero Dei hoc ipsum permittentis causa est, indicare iam veteris Testamenti seu Legis Mosaicæ pontificatum & Sacerdotium Leuiticum iam esse destructum reuelato tam patenter Messia, qui Sacerdotium secundum ordinem Melchisedech hac nocte inchoauit.

O Caiphatus ultimus Pontifex Leuitici Ordinis, uti Aaron fuit primus, quia ille indutus est stola &c. veste Pontificia per Moylen, & in throno collocatus; Tu vero de illo solio surgens illud reliquisti vacuum, & quod adhuc in te erat Pontificale, nempe indumentum honoris pristini lacerasti, & te ipsum exuisti, iam Pontificatum perdidisti. Quid imprudens homo fecisti! Ecce sic passionibus suis dediti semper se ipsos plectunt, plus quam inimici eorum seu veri seu apparentes. Exue te potius passionibus, lacera affectuos prauios, non sancta vestimenta. Eadem exhortatio ad vos pertinet, ô Reformati prætensi, vos laceratis Altaria, Imagines, Sanctorum vestes sacras, libros Ecclesiasticos, calices & pretiosa furamini. Vos potius, mendacia, blasphemias & falsitates quas in Deum congeritis potius lacerare deberetis vestrum proprium Iudicium, vestras passiones tunc opera pretium faceretis &c. vobis & Reip. Christianæ.

§. 148. *Quid adhuc desideramus testes. v. 63.*

Audiro Christi Domini claro & aperto responso de se, quod ipse esset non solum Filius Dei, sed & Deus coram toto concilio, Pontifex gratulatur concilio, quod magno labore inquirendi testes sint defuncti, vel certe quodam fastu collegas in Iudicio contemnit, quod ipsi laboriose per viam testimoniorum & testium incedere voluerint, se sui ingenij acumine rem inquirendam confecisse, illos parum sapere, se lynceum fuisse; Sed ô Caipha non aduertis tu eodem acumine quod manifestè ex Iudice fastus sis accusator & testis, & Iudicium te ipso teste & accusatore exerceas, etsi hoc animè aduertisti, uti de beo præsumere de tuo acumine, quid tibi de toto processu videtur? an ille potest esse iustus? velles ne tu eodem & testem & accusatorem & Iudicem agente iudicari? Non credo, quod te ita oderis. Cur ergo alteri sic fecisti? Vides credo quid velim tibi inculcare, sed sero te moneo, abiisti iam in locum tuum.